

	Coefficiente lineal — Máxima porcentaxe	Período máximo — Anos
6. Obras complementarias para atracada. Boias de amarre. Embarcacións de servizo. Elementos de soporte flotante para axuda á navegación. Pavimentos en peiraos, zonas de manipulación e depósito. Camiños, zonas de circulación, aparcamento e depósitos. Equipo taller	7	30
7. Guindastres automóbiles. Carretas, tractores, remolques e moegas, cintas e equipo lixeiro de manipulación de mercadorías. Equipo auxiliar e equipo de mergulladores. Instalacións de axudas visuais. Pantaláns flotantes	10	20
8. Instalacións de axudas radioeléctricas, de xestión e explotación. Defensas e elementos de amarre. Material diverso	20	10

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

24368 *REAL DECRETO 3485/2000, do 29 de decembro, sobre franquías e exencións en réxime diplomático, consular e de organismos internacionais, e de modificación do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro. («BOE» 313, do 30-12-2000.)*

Este real decreto recolle nun texto normativo único a regulación das franquías e exencións en réxime diplomático, consular e dos organismos internacionais, ata agora reguladas en disposicións de diverso rango e contido, unifica o procedemento para a súa aplicación e simplifica a súa xestión.

No noso ordenamento xurídico as franquías e exencións en réxime diplomático, consular e dos organismos internacionais teñen o seu fundamento nos convenios de Viena do 18 de abril de 1961, sobre relacións diplomáticas, e do 24 de abril de 1963, sobre relacións consulares, así como nos convenios internacionais subscritos por España constitutivos dos organismos internacionais, ou nos acordos de sede destes, que, xunto co Regulamento (CEE) 918/83 do Consello, do 28 de marzo, relativo ó establecemento dun réxime comunitario de franquías alfandegueiras, e as Leis 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido; 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, e 8/1991, do 25 de marzo, do imposto sobre a produción, os servizos e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla, que trasladan ó noso ordenamento legal os compromisos adquiridos por España nos citados convenios internacionais, son a base xurídica que sustenta a nosa regulación regulamentaria actual e o presente real decreto.

Na actualidade, regulamentariamente, as franquías alfandegueiras nestes réximes están reguladas nas ordenanzas xerais da renda de alfándegas, aprobadas polo Decreto do 17 de outubro de 1947; as franquías e exen-

cións relativas ó imposto sobre o valor engadido, no Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro; as correspondentes ós impostos especiais, no Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, e as do imposto xeral indirecto canario e do arbitrio sobre a produción e importación nas Illas Canarias, no Real decreto 2538/1994, do 29 de decembro. Esta normativa regulamentaria complementábase con diversos decretos e ordes, configurando un conxunto heteroxéneo tanto no que se refire ó seu rango competencial como á regulación substantiva e procedemental que efectúan, a pesar de fundamentarse na mesma base convencional antes sinalada.

Este real decreto pretende, polo tanto, se-lo texto único que de forma sistemática e con unidade de criterio para tódolos tributos efectúe esta regulación a nivel regulamentario, sen prexuízo da competencia da Comunidade Autónoma de Canarias e das cidades de Ceuta e Melilla para a regulación regulamentaria dos aspectos relativos á xestión das franquías e exencións nos tributos indirectos integrados no réxime económico fiscal de Canarias e no imposto sobre a produción, os servizos e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla.

En relación coas exencións no imposto sobre o valor engadido, eliminouse a limitación temporal existente na exención nas entregas de mobiliario e utensilios destinados ó uso persoal ou ó amoblamento da vivenda habitual dos membros do persoal diplomático e funcionarios consulares de carreira, para harmonizala coas franquías á importación.

Polo que se refire ós automóbiles, adecuáronse as franquías e exencións á realidade sociolóxica e técnica actual baseándoas, especialmente, no principio de reciprocidade. En particular, en canto ós automóbiles matriculados a nome do denominado «persoal técnico administrativo», o presente real decreto mantén os beneficios tributarios que actualmente se derivan da aplicación ós ditos vehículos do réxime de matrícula turística, se ben se configuran como unha franquía ou exención propia do réxime diplomático e consular.

Por último, unificouse o procedemento para a solicitude e concesión destas franquías que, en tódolos casos, se tramitarán a través do Ministerio de Asuntos Exteriores, que as trasladará, xunto co seu informe, á Axencia Estatal de Administración Tributaria para a súa resolución. Sen prexuízo dos réximes especiais por razón do territorio, a esta Axencia atribúeselle a condición de «centro xestor».

Na súa virtude, por proposta conxunta dos ministros de Asuntos Exteriores, de Facenda e do Interior, coa aprobación do ministro de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 29 de decembro de 2000,

DISPONGO:

TÍTULO I

Disposicións xerais

CAPÍTULO I

Alcance das franquías e exencións

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. As franquías alfandegueiras e fiscais á importación, as exencións nas entregas e adquisicións intraco-

munitarias de bens e prestacións de servicios na fabricación de produtos obxecto dos impostos especiais e na matriculación de determinados medios de transporte, en réxime diplomático, consular e dos organismos internacionais, aplicaranse co alcance e condicións e seguindo o procedemento establecido neste real decreto.

2. As exencións no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, modalidade de transmisións patrimoniais onerosas, en réxime diplomático, consular e dos organismos internacionais, aplicaranse de acordo co establecido no punto B.1 do número 1 do artigo 45 do texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro.

Artigo 2. *Franquías á importación.*

1. Admitirase con franquía ou exención de toda clase de dereitos e impostos a importación dos seguintes bens:

a) Bens necesarios para uso oficial das misións diplomáticas acreditadas e residentes en España e das oficinas consulares de carreira.

b) Bens necesarios para uso oficial dos organismos internacionais recoñecidos por España, cos límites e nas condicións fixadas polos convenios internacionais polos que se crean tales organismos ou nos acordos de sede destes.

c) Bens nas cantidades que fixe o ministro de Facenda como necesarias para o uso e consumo persoal dos axentes diplomáticos e os funcionarios consulares de carreira, así como dos membros da súa familia que formen parte da súa casa, incluídos os efectos destinados á súa instalación.

d) Bens para o uso e consumo dos membros con estatuto diplomático dos organismos internacionais con sede ou oficina en España. Os límites e condicións para a aplicación desta franquía serán os mesmos cós establecidos na alínea c) anterior, agás cando os respectivos convenios internacionais establezan outros, que serán os aplicables.

e) Mobiliario e efectos destinados ó uso particular do persoal administrativo e técnico das misións diplomáticas e dos organismos internacionais con sede ou oficina en España e dos empregados consulares das oficinas consulares de carreira, así como dos membros da súa familia que formen parte da súa casa que non teñan a nacionalidade española nin residencia permanente en España, importados con motivo do seu traslado a España para tomar posesión do seu cargo. As importacións deberán efectuarse no prazo dun ano, a partir da toma de posesión.

2. A franquía de dereitos e impostos á importación regulada no presente real decreto non comprenderá os gastos de almacenaxe, carrega e servicios análogos.

3. Non poderán introducirse neste réxime os obxectos e artigos para os que estea prohibida a entrada en España.

4. As franquías reguladas nas alíneas a), c) e e) do número 1 anterior, con excepción das relativas ó persoal administrativo e técnico dos organismos internacionais, quedarán condicionadas á existencia de reciprocidade.

5. As franquías e exencións reguladas no número 1 anterior e no artigo 3 deste real decreto, relativas ós vehículos automóbiles, rexeranse polo disposto no artigo 12.

Artigo 3. *Exencións do imposto sobre o valor engadido (IVE) nas entregas de bens, prestacións de servicios e adquisicións intracomunitarias.*

1. Estarán exentos do imposto sobre o valor engadido:

a) As entregas de bens dos que a importación estivese exenta de acordo co disposto nas alíneas a), b), c) e d) do número 1 do artigo 2 deste real decreto.

b) As entregas e os arrendamentos de edificios ou parte deles e dos terreos anexos, adquiridos ou arrendados por Estados estranxeiros para seren utilizados como sede das súas representacións diplomáticas ou oficinas consulares ou como residencia do xefe da misión diplomática ou xefe da oficina consular cando, neste último caso, se trate de funcionarios consulares de carreira.

Entenderase que forman parte da sede dunha representación diplomática ou oficina consular os locais destinados a albergalos servicios ou oficinas que a integran.

A exención esténdese ás execucións de obra, con ou sen achega de materiais, directamente formalizadas entre o correspondente Estado estranxeiro e o contratista, que teñan por obxecto a construción, reforma, ampliación ou rehabilitación dos edificios a que se refire a alínea anterior, así como ós traballos de reparación ou conservación dos mesmos edificios cando o seu importe, referido a cada operación illada, exceda de 125.000 pesetas.

c) As entregas de material de oficina para uso oficial cando o importe total das documentadas en cada factura exceda de 50.000 pesetas.

d) As subministracións de auga, gas, electricidade e combustibles, así como a prestación de servicios de comunicación telefónica e radiotelegráfica efectuados para os locais das representacións diplomáticas ou oficinas consulares, así como da residencia do xefe da misión diplomática ou do xefe dunha oficina consular, cando, neste último caso, se trate dun funcionario consular de carreira.

2. As exencións do número 1 anterior quedarán condicionadas á existencia de reciprocidade.

3. As exencións das operacións recollidas no número 1 anterior e as condicións para facelas efectivas serán aplicables ós organismos internacionais con sede ou oficina en España e ós membros con estatuto diplomático destes organismos, agás que os acordos de sede establezan outros límites ou condicións, que serán os aplicables.

Para efectos da aplicación do previsto en convenios ou tratados internacionais que só recoñezan a exención do imposto no suposto de operacións que se cualifiquen como importantes, entenderase que reúnen este requisito aquelas cunha base imponible igual ou superior a 50.000 pesetas.

4. Estarán exentas as entregas de bens ou prestacións de servicios regulados no número 1 deste artigo que se entendan realizadas no territorio de aplicación do imposto, cando os destinatarios dos ditos bens ou servicios sexan as persoas ou entidades a que se refire o artigo 2 do presente real decreto, acreditadas ou con sede noutro Estado membro e xustifiquen a concesión polas autoridades competentes do Estado de destino do dereito a adquirilos mencionados bens ou servicios con exención.

5. Estarán exentas do imposto sobre o valor engadido as adquisicións intracomunitarias de bens dos que a importación ou entrega no territorio de aplicación do imposto estivese, en todo caso, non suxeita ou exenta, de acordo co disposto nos puntos anteriores e no artigo 2 do presente real decreto.

Artigo 4. *Exencións do imposto xeral indirecto canario e do imposto sobre a produción, os servicios e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla nas entregas de bens e prestacións de servicios.*

Nos seus respectivos ámbitos territoriais aplicaranse ó imposto xeral indirecto canario e ó imposto sobre a produción, os servicios e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla as mesmas exencións e normas para a súa aplicación que as establecidas nos artigos 3, 8 e 10 deste real decreto en relación co imposto sobre o valor engadido.

Artigo 5. *Exencións dos impostos especiais de fabricación en operacións interiores.*

Estará exenta dos impostos especiais de fabricación a fabricación de produtos obxecto destes impostos cando a súa importación estivese exenta deles, de acordo co disposto no artigo 2 do presente real decreto.

CAPÍTULO II

Competencias, requisitos e normas de procedemento

SECCIÓN 1.ª COMPETENCIAS E REQUISITOS

Artigo 6. *Competencias.*

1. A competencia na aplicación das franquías e exencións reguladas no presente real decreto, relativas ós dereitos de importación, ó imposto sobre o valor engadido e ós impostos especiais, corresponde, nos termos previstos nel e sen prexuízo do disposto nas normas reguladoras dos réximes de concerto e convenio económico, á Axencia Estatal de Administración Tributaria, no sucesivo denominada «centro xestor».

2. A competencia da aplicación de franquías e exencións reguladas neste real decreto, cando se refiran ó imposto xeral indirecto canario, ó arbitrio sobre a produción e importación nas Illas Canarias, ós tributos que puidesen, se é o caso, substituílos ou ó imposto sobre a produción, os servicios e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla, correspóndelle á Administración tributaria canaria e á Administración tributaria das cidades de Ceuta e Melilla, respectivamente. Os órganos a través dos cales estas administracións exerzan a referida competencia terán tamén a condición de «centro xestor» para efectos do presente real decreto.

Artigo 7. *Substitución de bens e efectos.*

As solicitudes de franquía ou exención de bens de uso, que excedan das cantidades sinaladas nos módulos que se establezan de acordo co disposto na disposición derradeira primeira do presente real decreto, soamente poderán admitirse cando estes bens e efectos substitúan outros xa importados, entregados ou adquiridos con franquía ou exención, ós que deberá darse algún dos destinos previstos no artigo 8 do presente real decreto.

Artigo 8. *Destino ulterior dos bens e efectos.*

1. Os bens e efectos de uso respecto dos que se aplicasen as franquías e exencións establecidas neste real decreto só poderán recibir posteriormente un dos seguintes destinos, con cumprimento dos requisitos fixados para cada un deles:

- a) Reexportación ou exportación.
- b) Abandono, libre de todo gasto, a favor da Facenda Pública.

c) Destrución baixo intervención oficial, sen gastos para o Tesouro Público.

d) Venda ou transferencia a outra misión, oficina consular, organismo internacional ou persoa con dereito ó réxime de franquía ou exención.

e) Venda ou transferencia a terceiros sen dereito ó réxime de franquía, logo do pagamento dos impostos correspondentes.

f) Despacho a consumo con pagamento dos tributos que corresponda, no suposto de mercadorías importadas con franquía de dereitos e impostos.

2. Os destinos indicados nas alíneas d) e e) deberán ser obxecto de comunicación previa ó centro xestor. Para estes efectos, os beneficiarios da franquía ou exención deberán presenta-la referida comunicación ó Ministerio de Asuntos Exteriores, con indicación detallada das características da operación, do seu destinatario e a acreditación, se é o caso, do dereito á franquía ou exención deste último. O Ministerio de Asuntos Exteriores remitirá a comunicación ó centro xestor.

3. No suposto de vendas comunicadas na forma indicada no número 2 anterior, quedarán suxeitas ó imposto sobre o valor engadido, en concepto de operacións asimiladas ás importacións, as adquisicións realizadas no territorio peninsular español ou illas Balears que correspondan ás entregas de bens efectuadas polas entidades ou persoas dos que a importación, entrega ou adquisición intracomunitaria previa se beneficiase da exención do imposto recollida neste real decreto.

As demais operacións tributarán de acordo coa súa verdadeira natureza e con aplicación da normativa reguladora do imposto sobre o valor engadido.

4. A realización das operacións sinaladas no número 2 sen comunicación previa determinará a ineficacia da franquía ou exención, con liquidación e ingreso, a cargo dos beneficiarios, dos dereitos e impostos correspondentes ó momento en que se efectuaron as previas entregas, adquisicións intracomunitarias ou importacións exentas e aboamento dos xuros que procedan, con aplicación, para efectos do imposto sobre o valor engadido, do procedemento previsto no artigo 73, número 3, 4.º, alínea b), do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, para a liquidación das operacións asimiladas ás importacións.

Artigo 9. *Cesamento de actividade dos beneficiarios das franquías.*

Os axentes diplomáticos, os funcionarios consulares de carreira e os funcionarios con estatuto diplomático que exerzan as súas funcións en organismos internacionais con sede ou oficina en España deberán dar ós obxectos de uso admitido con franquía ou exención de dereitos e impostos regulados neste real decreto algún dos destinos previstos no artigo 8 anterior, no prazo máximo de tres meses, contados a partir da data do seu cesamento.

SECCIÓN 2.ª NORMAS DE PROCEDIMENTO

Artigo 10. *Aplicación e solicitude da franquía dos dereitos de importación e da exención do IVE.*

1. As franquías e exencións reguladas no artigo 2 e na alínea b) do número 1 do artigo 3 deste real decreto aplicaranse, logo do recoñecemento da súa procedencia polo centro xestor, con suxeición ó seguinte procedemento:

- a) As peticións de franquía ou exención presentaríanse ante o Ministerio de Asuntos Exteriores. Deberán

ser asinadas polo xefe de misión, de oficina consular, o secretario xeral ou a persoa que teña a representación e dirección do organismo internacional, con indicación do nome e cargo do destinatario e a declaración de que os artigos están destinados ó uso oficial ou ó persoal. As solicitudes poderán abrangue-los consumos dun ano ou os correspondentes ó período de aplicación do beneficio, se este fose menor.

O Ministerio de Asuntos Exteriores trasladará esta solicitude xunto co seu informe, no que se fará referencia especial, se procede, á existencia de reciprocidade, ó centro xestor para a súa resolución.

O centro xestor autorizará a franquía ou exención pola cantidade solicitada e sen exceder, se é o caso, a contía máxima do módulo correspondente. Esta autorización será trasladada ós interesados a través do Ministerio de Asuntos Exteriores.

Se vencese o prazo de seis meses para a resolución, sen que o centro xestor a dictase, a solicitude entenderase desestimada.

b) Cando se trate de entregas de edificios ou terreos, a aplicación da exención quedará condicionada, ademais, ó outorgamento do correspondente documento público e á inscrición no Rexistro da Propiedade a nome do Estado adquirente.

c) Os suxeitos pasivos do imposto sobre o valor engadido que realicen as operacións mencionadas na alínea b) do número 1 do artigo 3 do presente real decreto non liquidarán o imposto correspondente a estas nin repercutirán, polo tanto, o seu importe, facendo constar na factura o recoñecemento da exención outorgada pola Axencia Estatal de Administración Tributaria, conservando este recoñecemento como xustificante da exención.

d) O Ministerio de Asuntos Exteriores, para os efectos da aplicación das franquías e exencións para fins persoais, comunicarlle ó centro xestor as datas en que comezan a exercer-las súas funcións os funcionarios, así como as do seu cesamento.

2.a) As exencións reguladas no número 4 do artigo 3 deste real decreto aplicaranse directamente mediante a presentación do formulario que xustifique a concesión polas autoridades competentes do Estado membro de destino do dereito a adquiri-los mencionados bens ou servicios con exención.

b) A acreditación para adquirir bens ou servicios noutros Estados membros con exención poderá ser solicitada polas persoas ou entidades a que se refire a alínea a) anterior, acreditadas ou con sede no territorio de aplicación do imposto, de acordo co procedemento que determine o ministro de Facenda e utilizando os formularios aprobados para o efecto.

3. As demais exencións do artigo 3 faranse efectivas mediante o reembolso das cotas soportadas por repercusión, logo de solicitude do destinatario das operacións exentas, con suxeición ó seguinte procedemento:

a) As solicitudes de devolución deberán referirse ás cotas soportadas en cada trimestre natural e formularanse no prazo dos seis meses seguintes á terminación do período a que correspondan. A estas xuntaranse as facturas ou documentos equivalentes orixinais ou unha copia cotexada pola misión diplomática, oficina consular de carreira ou organismo internacional correspondente, que deberán cumpri-los requisitos esixidos polo Real decreto 2402/1985, do 18 de decembro, polo que se regula o deber de expedir e entregar factura que incumbe ós empresarios e profesionais.

b) As mencionadas facturas ou documentos equivalentes deberán ser devoltos ós interesados cando estes así o soliciten, unha vez efectuadas as comprobacións oportunas e facendo constar sobre eles as expresións

«IVE reembolsado» ou «IVE non reembolsable» segundo proceda.

c) As peticións de franquía ou exención seguirán o procedemento regulado na alínea a) do número 1 anterior.

Artigo 11. Aplicación e solicitude da exención dos impostos especiais de fabricación.

1. Cando se trate de produtos obxecto dos impostos especiais sobre o alcohol e bebidas alcohólicas, do imposto sobre os elaborados do tabaco, do imposto sobre a electricidade ou dos combustibles incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos, a aplicación da franquía á importación prevista no artigo 2 e da exención á fabricación prevista no artigo 5, ambos do presente real decreto, efectuarase directamente previo recoñecemento da súa procedencia polo centro xestor, que expedirá a autorización de subministración, seguindo o procedemento establecido na alínea a) do número 1 do artigo 10 do presente real decreto.

2. A subministración dos produtos a que se refire o número anterior deberá efectuarse do seguinte modo:

a) Se se trata de produtos importados ou con estatuto alfandegueiro de mercadoría non comunitaria, desde a alfándega de importación ou, se é o caso, desde unha zona ou depósito franco ou desde un depósito alfandegueiro.

b) Se se trata de produtos situados no ámbito territorial interno, desde unha fábrica, depósito fiscal ou almacén fiscal.

c) Os asentos de data das contabilidades dos establecementos a que se refiren as alíneas a) e b) anteriores xustificaranse con cargo ás correspondentes autorizacións de subministración e ós exemplares do documento de acompañamento a que se refire a alínea e) seguinte.

d) Se se trata de produtos que se subministran desde o ámbito territorial comunitario non interno, os beneficiarios das exencións poderán recibilos directamente en réxime suspensivo. Neste suposto as autorizacións de subministración deberán expedirse na forma do «certificado de exención» a que se refire o Regulamento (CE) 31/96 da Comisión, do 10 de xaneiro, relativo ó certificado de exención de impostos especiais, e que acompañará o documento de acompañamento a que se refire a alínea e) seguinte.

e) En tódolos casos previstos neste epígrafe, os produtos circularán desde o lugar de expedición ata o seu destino amparados por un documento de acompañamento. O beneficiario da exención devolveralle ó expedidor o exemplar número 3, unha vez asinado o certificado de recepción.

3. Cando se trate de carburantes incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos, a aplicación da franquía á importación prevista no artigo 2 e da exención á fabricación prevista no artigo 5, ambos do presente real decreto, realizarase mediante a devolución das cotas do imposto incluídas no prezo dos carburantes adquiridos, de acordo co procedemento que se establece nas alíneas seguintes.

a) A adquisición dos carburantes deberá efectuarse mediante a utilización das tarxetas de crédito, de débito ou de compras a que se refire o número 2 do artigo 5 do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.

b) A misión de cada país, ou o representante do organismo internacional acreditado en España, remitiralle ó centro xestor, a través do Ministerio de Asuntos Exteriores, mediante «nota verbal», unha solicitude de aplicación do beneficio, na que se detallarán os vehículos á subministración dos cales alcanza o beneficio da exen-

ción, indicando os seus propietarios e as súas matrículas. Na solicitude farase constar igualmente a entidade que cada beneficiario elixa para a emisión das tarxetas a que se refire a alínea anterior. O citado ministerio trasladará esta solicitude, xunto co seu informe, no que se fará referencia especial, se procede, á existencia de reciprocidade, ó centro xestor para a súa resolución.

c) O centro xestor autorizará, se é o caso, a subministración de carburantes con dereito a devolución, comunicando tal acordo á entidade emisora das tarxetas designada polos beneficiarios, con indicación expresa do nome do propietario do vehículo, da súa matrícula e da cantidade máxima mensual de carburante para a que se recoñece o dereito á devolución.

d) As misións de cada Estado notificaránlle ó centro xestor as modificacións habidas en relación coas solicitudes a que se refire a alínea b) anterior, seguíndose o procedemento establecido nel. O centro xestor comunicará as modificacións ás entidades emisoras das tarxetas afectadas.

e) As entidades emisoras de tarxetas remitirán ó centro xestor, dentro dos vinte primeiros días hábiles seguintes ó de finalización de cada trimestre, relación centralizada, en soporte magnético, coa presentación, contido e formato que estableza o dito centro, comprensiva dos seguintes datos:

1.º Nome ou razón social, domicilio e número de identificación fiscal da entidade emisora.

2.º Matrícula do vehículo, así como número de identificación fiscal e nome do seu propietario e código da conta de cliente (ccc) de cargo.

3.º Cantidade total de cada clase de carburante, expresada en litros, adquirida mediante a utilización da tarxeta, ata o máximo mensual autorizado, e importe total debido no trimestre.

As entidades emisoras de tarxetas serán responsables da correspondencia entre os datos contidos nestas relacións e os que se deducen dos medios de pagamento utilizados.

f) O centro xestor acordará, se é o caso, a devolución das cotas polo imposto sobre hidrocarburos correspondentes ós litros de carburante adquiridos, sen exceder do máximo autorizado, ordenando o pagamento do importe que se devolverá á entidade emisora das tarxetas. Para determinar a cota que hai que devolver aplicaranse os tipos impositivos que estiveron vixentes durante o trimestre para cada un dos carburantes; se houberse modificación dos tipos, aplicarase o tipo medio ponderado polos días de vixencia de cada un deles. Se a entidade emisora das tarxetas fose suxeito pasivo do imposto sobre hidrocarburos, o centro xestor, por petición da entidade, poderá autorizar que a devolución se realice mediante a minoración da cota correspondente ó período impositivo en que se acorde a devolución.

g) A entidade emisora das tarxetas aboará a cada beneficiario o importe das cotas devoltas non máis tarde da data en que lle practique a primeira liquidación, consignando expresamente a cantidade correspondente á devolución e o trimestre a que corresponde.

4. Para efectos do previsto neste artigo, entenderase por ámbito territorial interno o definido como tal no artigo 3 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, e por ámbito territorial comunitario non interno, o definido como tal no punto 4 do artigo 1 do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.

TÍTULO II

Disposicións específicas

CAPÍTULO III

Automóviles

Artigo 12. *Alcance das franquías e exencións.*

1. Admitirase con franquía ou exención de toda clase de dereitos e impostos, a importación, entrega ou adquisición intracomunitaria dos seguintes vehículos:

a) Automóviles que importe ou adquira o Estado estranxeiro correspondente, que sexan razoablemente precisos para as necesidades da misión e das oficinas consulares de carreira, dentro dos límites de aplicación do principio de reciprocidade. Estes automóviles deberán dedicarse exclusivamente ó servizo oficial.

b) Automóviles que importen ou adquiran organismos internacionais con sede ou oficina en España, dentro dos límites e coas condicións fixadas nos respectivos convenios internacionais.

c) Automóviles que importen ou adquiran, no número de unidades que fixe o ministro de Facenda, os axentes diplomáticos e os funcionarios consulares de carreira para o seu uso e o do seu cónxuxe e fillos, sempre que convivan e dependan economicamente do titular, non exerzan ningunha actividade lucrativa en España e estean debidamente acreditados e documentados polo Ministerio de Asuntos Exteriores.

d) Automóviles que importen ou adquiran os funcionarios con estatuto diplomático dos organismos internacionais con sede ou oficina en España. As condicións para a aplicación da franquía serán as mesmas que as previstas na alínea c) agás cando os acordos de sede establezan outras condicións, que serán as aplicables.

e) Automóviles que importen ou adquiran, no número de unidades que fixe o ministro de Facenda, os membros do persoal técnico-administrativo das misións diplomáticas acreditadas e residentes en España e dos organismos internacionais con sede ou oficina en territorio español, así como os empregados consulares das oficinas consulares de carreira acreditadas e residentes en España sempre que, en tódolos casos, non sexan españois nin teñan residencia permanente en España e estean debidamente aceptados e documentados polo Ministerio de Asuntos Exteriores nas correspondentes categorías. Non obstante, cando os convenios internacionais polos que se crean os organismos internacionais ou os acordos de sede destes establezan outros límites ou requisitos, serán estes os aplicables ó persoal técnico-administrativo dos organismos internacionais.

f) Automóviles que adquiran as persoas ou entidades a que se refiren as alíneas anteriores deste epígrafe, acreditadas ou con sede noutro Estado membro e que xustifiquen a concesión polas autoridades competentes do Estado de destino do dereito a adquirilos mencionados automóviles con exención.

2. A primeira matriculación definitiva en España dos automóviles a que se refiren as alíneas a), b), c), d) e e) do número 1 anterior estará exenta, sempre que se cumpran as condicións previstas nel, do imposto especial sobre determinados medios de transportes. Para efectos deste punto entenderase por adquisición calquera acto ou negocio xurídico que permita a matriculación dos ditos automóviles a nome das persoas ou entidades citadas no número 1 anterior.

3. As persoas ou entidades beneficiarias das exencións previstas neste artigo non poderán ser titulares de automóviles que se acollan ó réxime de importación temporal.

Artigo 13. *Aplicación das franquías e exencións.*

1. A aplicación das exencións a que se refire a alínea f) do número 1 do artigo 12 anterior efectuarase con suxeición ó procedemento regulado no número 2 do artigo 10 do presente real decreto.

2. As demais franquías e exencións reguladas no número 1 do artigo 12 anterior aplicaranse directamente logo de recoñecemento da súa procedencia, con suxeición ó procedemento establecido na alínea a) do número 1 do artigo 10 do presente real decreto.

Os suxeitos pasivos do imposto sobre o valor engadido que realicen as entregas mencionadas no dito artigo 12 non liquidarán o imposto correspondente a estas nin repercutirán, polo tanto, o seu importe, facendo constar na factura o recoñecemento da exención outorgada polo centro xestor, conservando este recoñecemento como xustificante da exención.

3. Como regra xeral, poderá concederse a substitución dos vehículos obxecto das franquías e exencións cando transcorrese polo menos un ano desde a data da autorización do réxime, agás nos casos de deterioración grave, accidente ou roubo con desaparición debidamente xustificadas nos que poderá autorizarse a substitución antes de transcorrido este prazo. Así mesmo, esixirase con carácter previo a afectación do vehículo substituído a algún dos destinos a que se fai referencia no artigo 8 do presente real decreto.

4. Cando deixen de ser aplicables as franquías ou exencións ou se produza calquera outra incidencia relativa ós permisos especiais de circulación, tal circunstancia será comunicada polo Ministerio de Asuntos Exteriores ós órganos competentes do organismo autónomo Xefatura Central de Tráfico para os efectos oportunos.

5. A circulación de automóbiles coas placas especiais de matriculación a que se refire o artigo 14 seguinte sen que os seus titulares teñan dereito ás franquías ou exencións a que se refire o artigo 12 anterior, así como o uso das siglas CD, CC, OI ou TA en vehículos distintos dos amparados polo permiso especial de circulación, poderá dar lugar ó precintado e inmovilización do automóbil, sen prexuízo da incoación dos procedementos sancionadores que procedan.

6. O disposto nos artigos 8 e 9 deste real decreto será igualmente aplicable ós vehículos automóbiles.

Artigo 14. *Permisos de circulación.*

1. Os automóbiles respecto dos que se apliquen as exencións previstas no artigo 12 anterior circularán amparados polos seguintes permisos e placas de matrícula especiais:

a) Os automóbiles a que se refiren as alíneas a) e c) do número 1 do artigo 12 anterior circularán ó abeiro dos permisos e placas de «Corpo diplomático» (CD) ou de «Oficinas consulares e o seu persoal» (CC), segundo proceda.

b) Os automóbiles a que se refiren as alíneas b) e d) do número 1 do artigo 12 anterior circularán ó abeiro do permiso e placa de «Organizacións internacionais» (OI).

c) Os automóbiles a que se refire a alínea e) do número 1 do artigo 12 anterior circularán ó abeiro do permiso e placa de «Persoal técnico-administrativo» (TA).

2. A expedición dos permisos de circulación e a autorización do uso das placas a que se refire o punto anterior levarase a cabo segundo o previsto no artigo 39 do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro, e nos seus anexos XVI e XVIII.

CAPÍTULO IV

Equipaxes persoais

Artigo 15. *Despacho de equipaxes persoais.*

1. Os axentes diplomáticos e os funcionarios consulares de carreira acreditados en España, así como os funcionarios de organismos internacionais con sede ou oficina en España que teñan estatuto diplomático, estarán exentos da inspección da súa equipaxe persoal a menos que haxa motivos fundados para supor que conteñen obxectos suxeitos ó pagamento de dereitos, aínda que se trate dos incluídos nas franquías previstas, ou obxectos que teñan a entrada ou saída prohibida pola lexislación española ou sometidas a normas especiais. Neses casos o recoñecemento só poderá efectuarse en presenza da persoa directamente interesada ou do seu representante autorizado.

2. Se nas equipaxes se encontran artigos distintos dos efectos persoais, incluídos os comprendidos nas franquías previstas, o despacho en réxime de franquía realizarase na forma prevista na alínea a) do número 1 do artigo 10 deste real decreto.

Disposición adicional primeira. *Modificacións no Regulamento xeral de vehículos.*

Os preceptos do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro, que a seguir se indican quedarán modificados, a partir da entrada en vigor do presente real decreto, nos termos seguintes:

1. O número 6.º da alínea A do anexo XIII queda redactado como segue:

«6.º Autoliquidación do imposto especial sobre determinados medios de transporte ou xustificación de non suxeición ou de exención, agás nos dous casos seguintes:

a) Que o vehículo para o que se solicita a matriculación figure na relación de turismos comerciais homologados polo Departamento de Xestión Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

b) Os vehículos automóbiles matriculados con placas CD, OI, CC ou TA, de acordo co establecido na sección I, «Vehículos en réxime de matrícula diplomática», do anexo XVI, «Matriculación especial».

2. A alínea A) da sección I, «Vehículos en réxime de matrícula diplomática» do anexo XVI, «Matriculación especial», queda redactado como segue:

«A) De acordo co establecido no artigo 39, número 2 deste regulamento, para a matriculación destes vehículos presentaranse os seguintes documentos:

1.º Solicitud formulada polo Ministerio de Asuntos Exteriores cursada a través da Dirección Xeral de Protocolo, Chancelería e Ordes, na que se consignarán os datos de identificación, tanto do titular como do vehículo, acompañada de:

a) Permiso de circulación do modelo correspondente, coa matrícula asignada en cada caso polo Ministerio de Asuntos Exteriores.

b) Tarxeta de inspección técnica do modelo oficial, ficha reducida ou certificado expedido polo fabricante onde consten as características que figuran no modelo oficial de tarxeta.

c) Documento expedido pola Administración tributaria competente, autorizando o réxime diplomático.

d) Taxa polo importe legalmente establecido.

2.º O cambio de titularidade do vehículo subsistindo o réxime de matrícula diplomática será solicitado polo Ministerio de Asuntos Exteriores quen, na comunicación que lle remita á Xefatura Provincial de Tráfico de Madrid autorizando o cambio, fará referencia expresa á autorización expedida pola Administración tributaria competente.

3.º Se o vehículo para o cal se solicita a expedición dun destes permisos tivo asignada previamente matrícula turística ou ordinaria, ademais dos documentos relacionados nas alíneas a) e c) do número 1.º, xuntarase orixinal do permiso de circulación, así como a ficha técnica que se expediu no seu día.

4.º A terminación do réxime de matrícula diplomática, tanto se se produce ou non cambio de titularidade, seralle comunicada á Xefatura de Tráfico do domicilio do adquirente polo Ministerio de Asuntos Exteriores. Nesta comunicación consignaranse os datos de identificación do vehículo así como os do titular particular e o seu domicilio e xuntaráselle, se é o caso, o documento expedido pola Administración tributaria competente onde conste que o vehículo cesou no réxime diplomático.

Deberán achegarse ademais os seguintes documentos:

a) Solicitud de matriculación subscrita polo interesado no impreso modelo oficial que facilitarán as Xefaturas de Tráfico.

b) Taxa polo importe legalmente establecido.

c) Fotocopia do documento de identificación persoal.

d) Tarxeta de inspección técnica co recoñecemento periódico en vigor.

5.º Autoliquidación do imposto sobre vehículos de tracción mecánica ou xustificante da súa exención.

6.º Autoliquidación do imposto especial sobre determinados medios de transporte ou declaración de non suxeición ou de exención del, agás se o vehículo tivo con anterioridade matrícula ordinaria.

7.º Se ó tempo da terminación do réxime diplomático se produce cambio de titularidade, o adquirente particular deberá presentar tamén solicitud de transferencia, en unión dos documentos que lle sexan esixibles dos citados para este trámite no anexo XIV deste regulamento.»

Disposición adicional segunda. *Exencións relativas á Organización do Tratado do Atlántico Norte.*

A aplicación das exencións relativas á Organización do Tratado do Atlántico Norte e ós Estados parte do dito Tratado continuarán rexéndose polo previsto no Real decreto 1967/1999, do 23 de decembro.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

1. Á entrada en vigor do presente real decreto quedan derogados:

a) O artigo 121 das ordenanzas xerais da renda de alfándegas, aprobadas por Decreto do 17 de outubro de 1947.

b) As ordes do Ministerio de Facenda comunicadas do 27 de xuño de 1952, 15 de outubro de 1954, 26 de xuño de 1957 e 30 de decembro de 1961.

c) Calquera outra disposición de igual ou inferior rango que se opoña ó disposto nel.

2. Na medida en que constituía desenvolvemento do disposto nos números oito e nove do artigo 22, un e dous do artigo 26 e nos artigos 60 e 61 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, a partir da data da entrada en vigor do presente real decreto quedará sen efecto o previsto nos números 3, 4 e 5 do artigo 10 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro.

3. Na medida en que constituía desenvolvemento do disposto nas alíneas a) e b) do número 1 do artigo 9 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, a partir da data da entrada en vigor do presente real decreto quedará sen efecto o previsto nos artigos 4 e 5 do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.

4. Na medida en que constituía desenvolvemento do disposto nos números 6 e 7 do artigo 12, nos números 8 e 9 do artigo 14 e nos números 5 e 6 do artigo 76 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, a partir da data da entrada en vigor do presente real decreto, quedará sen efecto o previsto nos artigos 15, números 8 e 9; 32, 33 e 142, número 1, na súa relación cos artigos anteriores, do Real decreto 2538/1994, do 29 de decembro, que fose obxecto de regulación neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Límites das franquías e exencións.*

1. Nos casos a que se refiren os artigos 2, 3, 4, 5 e 12 deste real decreto, o ministro de Facenda, logo do informe do Ministerio de Asuntos Exteriores, establecerá os módulos para determina-la adecuación das cantidades de bens e efectos que poden ser obxecto de importación, entrega, adquisición intracomunitaria ou fabricación con franquía ou exención ás necesidades das entidades ou persoas beneficiarias dela.

2. Os módulos sinalados no punto anterior aplicaranse para o conxunto dos bens adquiridos ou importados polas persoas ou entidades beneficiarias.

3. Cando concorran circunstancias especiais, debidamente acreditadas, o centro xestor, a través do procedemento previsto na alínea a) do número 1 do artigo 10 deste real decreto e logo do informe favorable do Ministerio de Asuntos Exteriores, poderá acorda-la aplicación da exención para cantidades superiores ás fixadas nos módulos a que se refire o número 1 anterior.

Disposición derradeira segunda. *Facultades de desenvolvemento.*

Sen prexuízo do disposto na disposición derradeira primeira e das competencias de desenvolvemento normativo propias da Comunidade Autónoma de Canarias e das cidades de Ceuta e Melilla, autorízanse os ministros de Asuntos Exteriores e de Facenda para dictar conxuntamente as disposicións necesarias para o desenvolvemento e aplicación do establecido neste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2001.

Dado en Madrid o 29 de decembro de 2000.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente primeiro do Goberno
e ministro da Presidencia,
MARIANO RAJOY BREY